

Його кривнях Стасюк Максим сидить на фармі в Sturtburn Man.

Гриць Зуєман.

ПРАЦЯ ДЛЯ БУДУЧИНИ

Чи є що відрадного бр-те, в нашій невольній життю? Скажи чи тобі не щемить серце: коли ти дивився на все те добро, яке витворили твої руки а якими користують капіталісти. Ти потакуєш головою—але ти гризиєш брата: Коли ти працюєш так: „я працюю, я роблю, треку, рубаю дерево, кую залізо, взагалі моїми руками культуриєш Канаду. Канада се моя країна се, моя спадщина, але нею володіє лютий вітчим капіталіст Миробітники маємо право на Канаду уся як є але ми ще слабі не вирости, ще сили наші і розум молодий.

Чекай, вітчизни-капіталісте, нарід виросте, а тоді нажене тобі в карк зі своєю спадщини... І коли я працюю, я так думаю. Я знаю, що я не роблю на капіталіста, а роблю для будучини. І я чекаю на ту будучину, коли нарід повстане і забере все в свої руки, забере ту культуру, яку ми перше раби-сегочасні сотворили в муках страшних... І я роблю для будучини. І сподіюсь дня визволу, дня Соціалізму.

СУТЬ СОЦІАЛІЗМУ.

Соціалістична партія є партією бідного працюючого люду. Демократичною, бо бажає горожанської, політичної та господарської рівності для всіх, бо змагає до перемини нинішньої клясової держави в людову. Є соціалістичною тому, що остаточно її метою є здійснене соціалізму. Понятіє і ціль соціалізму. Соціалізм—се стремління робочої кляси, що змагає до сього, аби нинішню капіталістичну суспільність перемінити шляхом клясової боротьби в своїх основах на „колективістичну суспільність“—абе: соціалізм є спільне стремління всіх, що х...ть нинішні не-

З РІЗНИЦЬ ОНТАРІЇ.

Прибуваючі з Кенора Онтарії оповідають, що тамошній величезний шпиталь стоїть переповнений покаліченими робітниками. До Кенора що дня ввозять з кемпів групи і ранених по 20 і більше. Здається, що деє поблизу йде війна, а Кенора санітарний пункт... Ні, не війна, то бореться робітник з кам'яними горами Онтарії! То динаміт рве там тіло братів наших, а каміне розбиває голови їхні.

В диких нетрах, в брудних, зимних кемпах страждає нарід по 150, по 200 чоловіка на кемпу, яких не одна сотка стоїть по тому кам'яному-краю. Гарап голоду зігнав тих нещасних на муки. І зраня до вечеру добувають вони гранітові скелі, засипають озера та мочари, простеляють Гранд-тронки та Сіпіяри, по яких пойдуть пузаті долярники—котрі тепер деє собі бавлять ся в пишній Італії, або веселім Парижу. І мерзє робітник, дістає ревматизм, стоючи покоління в зимній воді озер, кладе ся трупом пошарпаний динамітом. Обкрадають його компанії, беручи \$ 1 на лікаря (якого ніхто не бачив), \$ 1 на поштаря (який майже ніколи не привози листів), 65 ц.—борд на день (хоба це не грабіж?!), обкрадають ще на тюні, черевиках, сорочках, але що до плати, то кожна компанія страється так її обчухрати, щоб пустити тебе пішки додому без цента в кишені. Чи це не розбій серед білого дня?! Капіталіст свою приватну власність бо-

справедливі суспільні розділи вирівняти і заповнити кожному ліпше жите. Що се є кляса? Се се гурт людей, що мають такі самі потреби та інтереси. Соціалізм уживає однак сього слова — кляса—тільки для двох найвизначніших гуртів нинішньої суспільности, а то на означене кляси працюючих, використаних ігноблених на одному боці і кляси підприємців, богачів ігнобителів по другому боці. Розрізняє одже соціалізм дві кляси, а іменно: клясу робочого люду, або пролетаріяту і клясу богачів, або капіталістів.

Як розуміти слова—пролетар і капіталіст? Властитель копалень, великих промислових підприємств, вла-

рочить законами і кортами—але нас примушує робити на себе задурно. От хоч і в Кенорі сотки ходять безроботи, а ніхто не хоче нести свою голову на каміня! Лише остання нужда прамушує йти на муки. Хтож врятує мучивників Онтарії? ніхто! ніхто, коли вони самі себе не врятують! Коли не зорганізують ся по кемпах, коли не зорганізують усе кемпи і не скажуть, що більше мучитись не будуть і не будуть задурно робити!

Камінярі Онтарії мусять прилучитись до Соціалістичної Партії Канади!

їхні домаганя мусять бути начасі слідуєчі:

- 1) Добрі кемпи.
- 2) 8 годин праці.
- 3) Пошта і лікар задурно від компаній.
- 4) Борд добрий дурно від компаній.
- 5) Динаміт рвати електричними проводами.
- 6) Запалювачі динаміту мусять бути фаховці.
- 7) Баси і формани мусять обходитись з робітником лагідно і не гарьокати на людьві.
- 8) Плата \$2.50 ц. на день.
- 9) Вразі поранення легкого плата має йти робітникові і тоді, коли він лежить в шпиталю. По шпиталю має бути знову прийнятий дороботи.
- 10) Вразі зкалічення компанія платить що дену платню (не менше \$2.50) аж до смерти.
- 11) Вразі смерти на капіталістичній роботі родина, або кривні дістають від компанії найменши \$17 тис. себто ті гроші, якіб міг заробити вбитий в протязі 40літ, колиб був живий.
- 12) Все, що потребує робі-

ститель великих земельних дібр—або цілком не працює, або не стільки, скільки має доходів та зисків. Своім слугам та робітникам зле платить та використовує їх зиск з їх праці загарбує для себе—се капіталіст.

Сей використаний—се пролетар.

Капіталізм в повному розвою (йому допомагає нинішня держава) стає ся сильним ворогом пролетаріяту. Рівночасно всякими картелями та тростами (змовисамих фабрикантів) нищить середній стан, малих торговельників та дрібних селян. Він кидяє ся на дно біди, обдирає їх зі всього і творить з них—пролетаріяту.

Вороги соціалістів говорять, що соціалісти нищать

тук на кемпі: тротюн, одіж, червники, компанія достарчас по тій ціні, яка стоїть у місті.

Братя Камінярі Онтарії! послухайте нашого слова—зорганізуйтесь! Пичніть боротьбу з вашими павуками! найважними кістками більше не стелють компанії свої треки!

— „Ви робітники будете цалаці і арешти. В перших живуть паразити а вас цакують до останних“.

— Дивна свобода в америчі, коли доводить ся бачити тисячі горожанів гоничих за паньством і нараз заводяться, бо змісто першого подібують мізерню, яка їм товаришнить від уродження аж до смерти.

— Тт. Моєр, Гейвуд і Петібон були невинними, але їх тримано два літа в арешті і они та їх приятелі заплатили триста тисяч судових коптів аби спасти їх жите. Яка тут справедливість? Чи не було се рабівництвом? Та се в науку, що доти доки робітництво не візьме контролю над витвором їх праці у власні руки доти буде терпіть тяжкі рани задані вражою рукою капіталісти.

НАВАЛ ГОЛОТИ.

„Соловейшен Армія“ сими днями спровадила з Англії до Канади (Квебек) два транспорта емігрантів льондонської голоти. Трохи не дві тисячі людей. Усіх цакують да Бритійської Колумбії, де думають капіталісти

середній стан. Се неправда! Вони відкривають тільки людам чисту правду і дійеність та показують людем, як розвиває ся капіталізм. А тим, що вони говорять правду, не можуть іще нікого знищити. А проти сього капіталізму веде правдиву боротьбу—тільки соціалістична партія.

Як розуміти слово—клясова боротьба? Між сими обома клясами пролетаріяту і капіталістів іде завзята боротьба, в якій побідить, розумієть ся, сей—хто мати-ме більшу силу. Сею більшою силою видичених мільонів є їх свідомість, карність, згуртоване ся—організація. Тільки сильна організація та спільна праця всіх пригноблених та придавлених мо-

ними збивати платню тамошнім робітникам.

Ванкуверські робітники били японців і гордують ними, що вони „жовті.“ Або тепер будуть робити ванкуверці з 20000 „білих соловейшенів“, які теж підуть до роботи за меншу можлиу ціну ніж „жовтошкірі“?

Не битись треба робітникам, а здатись! Навчити „Соловейшнів“, щоб вони теж домагались більшої платні, щоб покинули виспівувати по улицах свої неа-лми, а подумали над своєю робітничою неодолею.

ЗІ ШТЕЙТІВ.

Американці хвалились, що у них в Штейтах ніколи не буде того, що творить ся в Росії. Але події остатних днів починають показувати що в Сполучених Державах розпочинає ся така анархія на яку звернуть ся очі всего світу. Капіталістична господарка довела Штейти до руїни, усеї нарід викинула капіталістична криза на голодну смерть, на улицу.

Голодний нарід іде до Ситіголів прохати хліба і роботи—говермени висилають на „непожаданих горожан“ полієменів, які своїми макогонами побивають нещасних. Поліємени показують, що вони щирі наймити капіталістів. Поліція почала топтати права і вільність „свобідних американиців“ а це все знамено гонаних часів.

Від робітників домагають ся, щоб вони не належали до юнії, всілякими способа-

же дати їм побіду. Організація ся мусять бути—міжнародна (не безнародна), так, як міжнародний є сам капіталізм. Капіталіст напевно ніколи не журить ся сим, чи використовує він Українця, чи Поляка, християнина, чи Жидя та робить інтереси з людьми без огляду на їх народність та віру. Сила капітала є необмежена границями народів чи держав. Розумієть ся одже, що і сила пролетаріяту—коли хоче успішно вести боротьбу з капіталізмом—не сьміє бути обмежена ні народністю ні релігією.

Політична і фахова організація. Обязузок кожного пролетара—мужчини чи жінки—є, вступити до політичної і фахової організації.

Політичні організації ста-

ми переслідують. Парлямент кон против якого „ті хто райк. муєнти ти відшкодовані капіталістів, сли під час

Почали в 1907 тована за пол з анархістів. но двох проція збираєс тувати звіст Эму Гольдман

Поліція рня. Марта 2 У. Італійних вати рокови свого астроно Бруно, який сотками літ, земля за форть на около се римский панарівником“ і енци. Коли Іта. поліція їх роз

Штейска п телер лише в та кебондзів. людей пусками і полієме усіх „католик ли вони „лей значить, хто в того не п костела.

Зате бомі бують навни талістами...а мєно появилітнік забив кебондза в к сповіди. Коли ка допитуван він лише віді ко йому одно детея йому в тих „чорних

І так жите жан Штейтів знеці.

рають ся о тичної сили законів корислетарів. У на тичними ор місяцевий ком місяцевости і в ній в кожній Центральній нади.

Що значи тична суспіль лективістичн лїстичною су зуміємо сує державу (роз ком демократ суспільну р средства про, пальні, фабр і т. д. не бу ком оди в нї, тільки б цілої су тп.

В сій сусп

ми переслідують соціалістів, Парламент ухвалив закон против страйків, після якого „ті хто робитиме страйк, мусити муть заплатити відшкодоване за страти капіталістів, які вони понесли під час страйків”

Почали в Штейтах арештованія за політику. Почали з анархістів. Уже арештовано двох проводарів. Поліція збирається також арештувати звістну анархістку Ему Гольдман.

Поліція розв'язує зібрання. Марта 2 в Rochester, N. Y. Італіяни хотіли святкувати роковини великого свого астронома Джордана Бруно, який перед п'ятьма сотками літ, оголосив що земля має форму кулі і летить на околиці сонця. За того римський папа оголосив „чарівником” і спалив на огнищі. Коли Італіяне зішлись поліція їх розігнала.

Штейська поліція стоїть тепер лише в обороні попів та ксьондзів. До костелів людей пускають за тикетами і полісмени ревідують усіх „католиків” чи оплатили вони „лейсене до раю” значить, хто не має грошей, того не пускають до костела.

Зате боми крадуть і грабують навширидки з капіталістами...але інше знамено появилось. Один робітник забив з револьвера ксьондза в костелі під час сповіді. Коли того робітника допитував ся судия, то він лише відповів, що жалко йому одного, щоне може, доторкнути вистріляти усіх тих „чорних шахраїв”

І так жите і права горожан Штейтів в повній небезпеці.

По улицях усіх великих Штейтських міст валяються робітники вмираючи з голоду... А уряд готує державу до дальших нещастів—Штейська маринарка йде воювати Японію.

І крадіє сини Америки бачуть що вратувати їх може з рук пугатих доларників лише соціалістичний устрій і горнуть ся, під Червоний Прапор Соціалістичної Партії. Соціалізм в Штейтах зростає так хутко, як колись ріс капіталізм. І день визволення вже наближається.

8-й З'їзд АНГЛІЙСКОЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ.

8 январа сего року з'їхали ся представники англійської робітничої партії на 8й з'їзд в город Гуль.

Вже 8-й рік пішов від того часу, як англійці перестали плентати ся то за англійськими паннами—лордами, то за англійськими купцями та фабрикантами! Вже 8-й рік англійські робітники живуть своїм робітничим розумом, та ведуть боротьбу за своє визволення!

Не багато часу минуло, та багато діла зроблено. Велику силу придбала англійська робітничая партія на цілу Англію.

Ще з самого початку в партії було тільки 372,000 членів тим часом як тепер їх 1,042,413. На першому її з'їзді в 1901 році було 82 делегата, тепер на 8-му 402. Доходу з початку мала окло 2,430 рублів тепер же коло 17,890 р. окріч тих 86,920 рублів що зби-

рає партія на жалування робітникам—каменяркам.

А сила партії в англійській державі і пошана робітників до неї такі великі, що, певне, не має в Англії такого робітничого городу, де б робітники не слухали її голосу, порад, постанов. Прошли вже ті часи, коли робітники на виборах подавали свої голоси хоч за лордів, а хоч капіталістів, хто більше обіцяв їм. Тепер в парламент вони вибирають своїх послів—товаришів робітників, що сами знають, по чім кивти лиха робітничого і через се твердо стоять будуть за робітниче діло супроти панських послів в англійському парламенті.

І що далі йде в Англії боротьба між капіталістами і робітниками, то все більше робітників пристає до молоді партії, а партія стає все більше шире-соціалістичною, бо починає розуміти, що визволять ся робітники тільки тоді, коли замість капіталістичного ладу буде завведено громадеке хазяйнування на користь і потребу всім людям. Поки ж що англійська робітничая партія не має соціалістичної програми, хоч все більше і більше наближаєть ся до неї. В партію тепер входять старі робітничі союзи (трэд-юніони), що стоять ще трохи проти нових порядків, молоді союзи, що домагаються кращого ладу, і насаджують незалежна робітничая партія (Independent Labor Party), що стоїть за соціалізмом. Перших в партії менше третини (36%), а останніх серед робітничих послів в англійському парламе-

нту трохи менше половини (45%). Як бачимо, з дуже вже різного матеріалу складається робітничая партія Англії. Та про те робітники Англії рішили з'єднатися бо побачили, що сила робітників в єдності та союзі. Соціалісти ж через те зістають ся в несоціалістичній партії, бо певні, що рано чи пізно, а молода партія стане соціалістичною.

Ось через що складена з такого різного матеріалу партія часом хитаєть ся в постановках своїх з'їздів. Особливо се питання виявлює ся раз у постанові з'їзду про безробіття.

З'їзд признав, що безробіття міцно звязане теперішнім капіталістичним хазяйством, що не можна його позбавити ся ні в часи піду паду, ні в часи розвіту промисловости. Отже, здавало б ся кінець йому можна покласти тільки тоді, коли буде до тла знищений теперішній лад, теперішню державу та завведено соціалістичний. А тим часом з'їзд пристає на те, що безробіття може знищити теперішня держава, коли вона, як слід, вживати буде своєю властью, видаватиме закони і порядкуватиме справами на користь робітникам, коли вона скоротить робочий день та захищатиме робітників від земельної і всякої іншої монополії, що дає змогу всяким ледарям-дармоїдам раювати з праці робітників.

Другою важною справою яку обговорив з'їзд, була справа про державну пенсію для старих. Після довгих балачок з'їзд пристає на

того зиску, причім цілий маєток зістає не ділимий. Донерва в колективістичній суспільности могли-ме кождий працювати так, як сього вимагає його здібність і образоване. В нових відносинах постануть нові люди. Ізростаючою інтелігенцією і самосвідомістю витворить ся нова культура, нова моральність. І коли все сприятиме, а нічого не здержувати-ме, тоді доперва постане правдивий „чоловік”.

І тоді панувати-ме світовий мир та загальне щасте!

Л. Г.

те, щоб від держави була пенсія всім, що мають не менше 65 років, тим, що покалічили ся на роботі, хоч би їм ще не було 65 років. Знаючи, яку велику силу придбала тепер в Англії робітничая партія, можна сказати з певністю, що робітники добють ся свого.

Новий конгрес робітничої партії призначено в городі Портсмуті.

ДО ПИСІ.

Читаючи нашу любу газету „Червоний Прапор” та за мало бачу дописів від наших робітників. Я робю на „секції” у Сініар... КОМ. І так; як видно то американська фінансова криза, скрізь наробила пужли. Де минувшого року робило на „секції” трох то сего лише два мусит виконувати ту саму роботу. Компанія користаючи з нагоди, що маса робітників питають зароботою знижила плату робітникам ще від 1. січня б. р. і ті, що роблять стало на „секції” оден рік беруть по 17 центів на годину; а що менши від року то лише по 15 ц. на годину і як зачувати, то компанія нигадає і на весні підвищить плату бо кажуть, що робітникам і сеї подостатком.

Треба додати ще до того і се, що робітникам вже більше не буде компанія давати „насів” а також і басам. Бо перше то таке було право що, робітникам по 3 місяцях сталої роботи давали „фрей паси” а тепер і се скасували. Компанія робить так, як то кажуть? Ти Іване роби мені, і плати мені”. Тож дивітеся, товариші робітники! Ви що збудували залізні дороги власними руками. Ви що зіляли, кождий каміньчик кірвавим вашим потом то і того не дають, що мали перед тількима днями. Послідний кавалок хліба видирають з уст. І якже нам не організуватись?! Доки ми будем спати? Подивіть ся дорогі братя робітники, що капіталісти грають ся знами так як кіт з мишею.

Тому я до Вас кличу: „Організуйтесь! злучім ся під один „прапор” і покажім свою силу, що ми пролетарі ми збудували своїми руками все та потрапили і втримати „тиранів” сего світа.

Тож і ще раз організуймося! Агітуймо за нашою робітничою газетою закладімо свої соціалістичні то-

рають ся о здобуте політичної сили та переведене законів корисних для пролетарів. У нас такими політичними організаціями є: місцевий комітет в кождій місцевости і Провінціоняльний в кождій провінції та Центральний для цілої Канади.

Що значить колективістична суспільність? Під колективістичною або соціалістичною суспільністю розуміємо суспільність або державу (розуміть ся, цілком демократичну, людову суспільну республіку) де средства продукції, с. є. копальні, фабрики, машини і т. д. не будуть маєтком одиниць як нині, тільки будуть маєтком цілої суспільности.

В сій суспільности кож-

дий член її мати-ме працю. Не будуть однак висмоктуваними невольниками, тільки рівночасно учасниками, рішаючими самі своїм голосом про своє становище.

„Держава” одинокий працюодавець, не могли-ме гнобити робітника та збирати капітал, бо се буде неможливе. Не буде се „ділене соціалістів”, про яке противники соціалістів так багато байок говорять, тільки братний гурт людей та суспільнене річчій. Не буде се також відбирание ґрунтів селянам, як се плетуть всякі вороги соціалізму, про се виразно говорять славний німецький соціаліст Фр. Енгельс: „Очевидно не будемо і думати, коли дійдемо до сили, про вивласнене малого хлібороба так

як се будемо змушені зробити з великими посілостями. Нашим завданєм супроти малоземельного селянина є на першому місці змінити його приватну власність і приватну господарку, не прищеплювати приклади такої господарки та стараючись о з'організоване суспільної підмоги”.

Кождий робітник дістане не тільки свою платню, але також як учасник—сю частину свого зарібку, з якою нині „ділить ся” з ним капіталіст. Вже тепер є такі громадянські товариства як н. пр. акційні фабрики, цукроварні, залізниця,—де поодинокий акціонер не має права власности на якусь машину, локомотиву, віз, тільки бере свій готовий уділ з набу-

тамо-
бітники
ют ти-
” Або
ванко-
х соло-
підуть
у можи
рі”?
робітни-
авчати
своїм
плав-
внесні-
вої неа-
своєю
І.В.
лились,
і кількі
орити ся
статних
азувати
Держав-
ка анар-
ь ся очі
алістич-
а Штей-
і нарід
істична
ертъ, на
де до
хліба і
висила-
них горо-
своїми
ють не-
показу-
найми-
іція по-
а і віль-
америка-
мено по-
магають
належали
способа-
Органі-
ти—між-
народна),
ий є сам
аліст на
урить ся
овує він
ка, хри-
а та ро-
дність без
дність та
а є необ-
народів
є ся отже,
аріату—
но вести
ізмом—не
на ні на-
єю.
ова орга-
і кождого
ини чи
и до по-
ї органі-
ізації ста-

